

Sygn. akt III AUa 411/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SA Małgorzata Pasek
Protokolant: protokolant sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r. w Lublinie

sprawy K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji K. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 24 lutego 2017 r. sygn. akt VI U 633/16

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Radomiu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Elżbieta Czaja Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Małgorzata Pasek

Sygn. akt III AUa 411/17

UZASADNIENIE

K. W. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 21 kwietnia 2016 r. Wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury.

W uzasadnieniu podał, że w okresach od dnia 05.08.1974 r. do dnia 26.10.1975 r., od dnia 08.11.1977 r. do dnia 14.08.1979 r. oraz od dnia 30.04.1980 r. do dnia 23.09.1982 r. pracował w przedsiębiorstwie (...) jako ślusarz wraz ze spawaczami. Praca ta polegała na podawaniu materiału do spawania, fazowaniu elementów do spawania czy przytrzymywaniu spawaczom elementów do spawania.. W okresach od dnia 15.08.1979 r. do dnia 29.04.1980 r., od

dnia 24.09.1982 r. do dnia 14.10.1983 r., od dnia 13.08.1984 r. do dnia 28. (...). był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...), natomiast pracę wykonywał w Niemczech. Wykonywane przez niego we wskazanym okresie prace polegały na antykorozyjnym zabezpieczaniu urządzeń, to jest gumowaniu zbiorników, składającym się na malowanie ich klejem, a następnie nakładaniu gumy. Prace te wykonywane były na wysokości ponad 3 metrów oraz w specjalnych maskach chemicznych z filtrem powietrza. W okresach od dnia 15.10.1983 r. do dnia 12.08.1984 r., od dnia 29.03.1988 r. do dnia 01.08.1991 r. K. W. zatrudniony był w przedsiębiorstwie (...), lecz prace wykonywał w Oddziale w W., gdzie montował zbiorniki do składowania piwa. Ubezpieczony wykonywał prace przy spawaczach, na wysokości ponad 3 metrów. W okresach od dnia 01.08.1991 r. do dnia 12.08.1991 r., od dnia 15.08.1991r. do dnia 28.09.1991 r., od dnia 30.09.1991 r. do dnia 30.11.1991 r., od dnia 16.12.1991r. do dnia 31.01.1992 r., od dnia 11.02.1992 r. do dnia 22.04.1992 r., od dnia 01.05.1991 r. do dnia 31.07.1992 r., od dnia 05.08.1992 r. do dnia 12.09.1992 r., od dnia 16.09.1992r. do dnia 28.11.1992r. był zatrudniony na stanowisku montera izolacji termicznej w (...)Sp. z o.o. w K., wykonując prace gumownika oraz przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. W okresach od dnia 29.03.1993 r. do dnia 30.06.1993 r. oraz od 01.07.1993 r. zatrudniony był w przedsiębiorstwie(...) Sp. z o.o. w K. na stanowisku gumownika.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział ZUS w R. wniósł o jego oddalenie wskazując, że wnioskodawca nie udowodnił na dzień 01.01.1999r pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat.

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Radomiu oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

K. W. urodził się w dniu (...). Na dzień 1 stycznia 1999 roku posiadał staż ubezpieczeniowy 26 lat, 9 miesięcy i 29 dni. Przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

K. W. był zatrudniony w (...) Spółce Akcyjnej w P. (wcześniej – Przedsiębiorstwo (...) w P.) w okresie od 01 września 1971 roku do 30 czerwca 1993 roku w pełnym wymiarze czasu pracy. W tym okresie pracy zajmował stanowiska: uczeń, ślusarz, wykładowca urządzeń tworzywami sztucznymi, a ostatnio – stanowisko monter.

Od 1 września 1971 roku przez 3 lata był zatrudniony jako uczeń zawodu na stanowisku ślusarza remontowego.

Po tym okresie wykonywał tam pracę na następujących stanowiskach:

- od 5 sierpnia 1974 roku do 26 października 1975 roku na stanowisku ślusarza remontowego;
- od 8 listopada 1977 roku do 14 sierpnia 1979 roku na stanowisku ślusarza remontowego;
- od 15 sierpnia 1979 roku do 31 marca 1980 roku na stanowisku wykładowca wykładzin i pracę tą wykonywał w Niemczech;
- od 30 kwietnia 1980 roku do 23 września 1982 roku na stanowisku ślusarza remontowego;
- od 24 września 1982 roku do 30 września 1983 roku na stanowisku wykładowca urządzeń tworzywami sztucznymi i pracę tą wykonywał w Niemczech;
- od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku na stanowisku ślusarza remontowego;
- od 13 sierpnia 1984 roku do 30 czerwca 1985 roku na stanowisku wykładowca urządzeń tworzywami i pracę tą wykonywał w Niemczech;
- od 31 lipca 1985 roku do 12 kwietnia 1987 roku na stanowisku ślusarza remontowego;

- od 29 marca 1988 roku do 31 lipca 1989 roku na stanowisku ślusarza remontowego;
- od 01 sierpnia 1989 roku do 12 sierpnia 1991 roku na stanowisku monter.

W okresie od 13 kwietnia 1987 roku do 29 stycznia 1988 roku K. W. świadczył pracę na stanowisku wykładacza gumą – brygadzysty, w Niemczech (na terenie ówczesnego RFN), na podstawie umowy zawartej z Zakładami (...) w K..W okresie od (...)roku do (...)odbywał zasadniczą służbę wojskową.

W czasie zatrudnienia w (...) Spółce Akcyjnej w P. K. W. korzystał z urlopu bezpłatnego w okresie od 13 sierpnia 1991 roku do 30 czerwca 1993 roku.

W wystawionych mu świadectwach pracy w warunkach szczególnych, jako taką pracę zakwalifikowano zatrudnienie w (...) S.A. w P. w okresach:

- od 15 sierpnia 1979 roku do 29 kwietnia 1980 roku, od 24 września 1982 roku do 14 października 1983 roku, od 13 sierpnia 1984 roku do 28 marca 1988 roku jako prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych na stanowisku wykładacza urządzeń tworzywami sztucznymi - świadectwo wykonania prac w szczególnych warunkach k. 26 akt organu rentowego (...),
- od 5 sierpnia 1974 roku do 26 października 1975 roku, od 8 listopada 1977 roku do 14 sierpnia 1979 roku, od 30 kwietnia 1980 roku do 23 września 1982 roku jako prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym na stanowisku ślusarza remontowego - świadectwo wykonania prac w szczególnych warunkach k. 27 akt organu rentowego,
- od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku, od 29 marca 1988 roku do 12 sierpnia 1991 roku jako prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości na stanowisku monter - świadectwo wykonania prac w szczególnych warunkach k. 27 akt organu rentowego.

K. W. był zatrudniony w (...)Sp. z o.o. w K. na stanowisku monter izolacji termicznej i wykonywał tą pracę w Niemczech (na terenie ówczesnego RFN) w następujących okresach:

- od 3 czerwca 1991 roku do 04 lipca 1991 roku;
- od 20 lipca 1991 roku do 12 sierpnia 1991 roku;
- od 15 sierpnia 1991 roku do 28 września 1991 roku;
- od 30 września 1991 roku do 30 listopada 1991 roku;
- od 16 grudnia 1991 roku do 31 grudnia 1991 roku - od 1 stycznia 1992 roku do 31 stycznia 1992 roku;
- od 11 lutego 1992 roku do 22 kwietnia 1992 roku;
- od 1 maja 1992 roku do 31 lipca 1992 roku;
- od 05 sierpnia 1992 roku do 12 września 1992 roku;
- od 16 września 1992 roku do 28 listopada 1992 roku.

W wydanym świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazano, że w tych okresach wykonywał pracę monter izolacji termicznej, jako pracę w szczególnych warunkach.

K. W. był zatrudniony w (...)Sp. z o.o. w B. Biuro w R. od 29 marca 1993 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku wykładacza powłok gumowych. Przy czym w okresie tego zatrudnienia od 4 lipca 1993 roku do 24 sierpnia 1993 roku

pracę wykonywał w Holandii , a w okresie od 22 lutego 1998 roku do 31 lipca 1998 roku w Turcji W Turcji zajmował dodatkowo stanowisko mistrza.

W czasie zatrudnienia w(...)Sp. z o.o. przebywał na urlopie bezpłatnym w okresie:

- 20.05.1996 – 31.05.1996r.;
- 01.07.1996 – 07.07.1996r.;
- 13.08.1996 – 21.09. 1996r.;
- 12. 05.1997 – 03.06.1997r..

K. W. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w K. (późniejsza nazwa – (...) sp. z o.o. w K.) na stanowisku wykładowca powłok antykorozyjnych w następujących okresach:

- od 20 maja 1996 roku do 31 maja 1996 roku;
- od 01 lipca 1996 roku do 07 lipca 1996 roku;
- od 13 sierpnia 1996 roku do 21 września 1996 roku;
- od 12 maja 1997 roku do 03 czerwca 1997 roku;

W dniu 8 kwietnia 2016 roku K. W. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 21 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił przyznania K. W. emerytury.

Zakład nie uwzględnił n/w okresów wykonywania prac w szczególnych warunkach:

- od 15.08.1979r., do 29.04.1980r.; od 24.09.1982r. do 14. 10.1983r.; od 13.08. 1984r. do 28.03.1988r., ponieważ w świadectwie pracy brak jest określenia charakteru wykonywanej pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7. (...). Ponadto na świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach podano, że wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku „wykładowca urzędów tworzywami sztucznymi” natomiast podane stanowisko nie jest ściśle zgodne ze stanowiskiem podanym w Zarządzeniu Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 07.07.1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy Resortu Przemysłu Chemicznego i Lekkiego wykazu A dział IV poz. 38 pkt 10, który brzmi „wykładowca urzędów tworzywami sztucznymi i gumą”,

- od 05.08.1974r do 26.10.1975r., od 08. 11. 1977r. do 14.08.1979r., od 30. 04. 1980r. do 23.09.1982r., ponieważ w świadectwie pracy brak jest określenia charakteru wykonywanej pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. Ponadto na świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach podano, że był zatrudniony na stanowisku „ślusarz remontowy, natomiast podane stanowisko nie jest ściśle zgodne ze stanowiskiem podanym w Zarządzeniu Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 07.07.1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy Resortu Przemysłu Chemicznego i Lekkiego wykazu A dział XIV poz. 12 pkt 12, który brzmi „pracownicy zatrudnieni stale w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych”,

- od 15.10.1983r do 12. 08.1984r., od 29.03.1988r. do 12.08.1991r., ponieważ świadectwie pracy brak jest określenia charakteru wykonywanej pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. Ponadto na świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach podano, że był zatrudniony na stanowisku „monter” natomiast podane stanowisko nie jest ściśle zgodne ze stanowiskiem podanym w Zarządzeniu Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 07.07.1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych

warunkach w zakładach pracy Resortu Przemysłu Chemicznego i Lekkiego wykazu A, dział V poz. 5 a pkt.1, który brzmi „monter urządzeń i konstrukcji metalowych”

- od 01.08.1991r. do 12.08.1991r.; od 15.08.1991r. do 28.09.1991r.; od 30.09.1991r. do 30.11.1991r.; od 16.12.1991r. do 31.01.1992r.; od 11.02.1992r. do 22.04.1992r.; od 01.05.1992r. do 31.07. 1992r.; od 05.08.1992r. do 12.09.1992r.; od 16.09.1992r. do 28.11.1992r., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach brak jest dokładnego określenia charakteru wykonywanej pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r (określona została wykonywana praca na podstawie wykazu A dział V , pkt.5), ponadto nie wykazano stanowiska pracy podanego w Zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983r, zgodnie z wykazem, działem, pozycją oraz punktem,

- od 1993.03.29 do 1993.06. 30 i od 1993.07.1 - okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach z powodu braku świadectwa potwierdzającego w/w fakt. Świadectwo powinno określać charakter wykonywanej pracy wg wykazu, działu, pozycji zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. Ponadto powinno być również podane zajmowane stanowisko pracy odpowiadające odpowiedniemu zarządzeniu resortowemu.

Ponadto do stażu pracy nie uwzględniono n/w okresów:

- od 1977.10.16 do 1977.11.07 - okres przerwy po wojsku;

- od 1991.06.03 do 1991.07.04, od 1991.07.20 do 1991.07.31 - dokumentacja znajdująca się w ZUS nie potwierdza faktu podlegania ubezpieczeniu społecznemu;

- od 1991.08.13 do 1991.08.14; od 1991.09.29 do 1991.09.29, od 1991.12.01 do 1991.12.15, od 1992.02.01 do 1992.02.10, od 1992.04.23 do 1992.04.30, od 1992.08.01 do 1992.08.04; od 1992.09.13 do 1992.09.15 ; od 1992.11.29 do 1993.03.28 – okresy urlopów bezpłatnych;

Sąd uznał , że świadectwo pracy w warunkach szczególnych wystawione wnioskodawcy i dotyczące jego zatrudnienia w (...) S.A. w P. nie stanowiło w pełni wiarygodnego dokumentu. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dawało podstaw do uznania, że cały okres zatrudnienia wnioskodawcy w tym zakładzie stanowił pracę w warunkach szczególnych.

Przede wszystkim świadectwo pracy, nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244§ 1 k.p.c. Z kolei brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie zamyka drogi do ustalenia takiej pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach innymi dowodami. W obu jednak przypadkach zachodzi konieczność przeprowadzenia szczegółowego postępowania na okoliczność faktycznie wykonywanych prac przez wnioskodawcę i przyporządkowania tych prac do rodzaju pracy wymienionej w rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 roku.

Sąd odmówił wiary wnioskodawcy co do tego, że przed wojskiem i po wojsku pracował przy spawaczach jako ich pomocnik (to jest od 5 sierpnia 1974 roku do 26 października 1975 roku, od 8 listopada 1977 roku do 14 sierpnia 1979 roku) oraz, że pracę taką wykonywał również zajmując stanowisko ślusarza remontowego w okresach:

- od 30 kwietnia 1980 roku do 23 września 1982 roku,

- od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku,

- od 31 lipca 1985 roku do 12 kwietnia 1987 roku.

Te twierdzenia wnioskodawcy nie znajdowały żadnego potwierdzenia w dowodach zgromadzonych sprawie. Dowodem takim w szczególności nie były zeznania świadka A. B., ponieważ on wówczas nie pracował razem z wnioskodawcą, więc nie miał możliwości zaobserwowania wykonywanych przez niego czynności.

W pozostałym zakresie zeznania wnioskodawcy były wiarygodne. Zeznania te potwierdzone zostały przez zeznania świadków: A. B., Z. K., J. N.. Zeznania tych świadków były wiarygodne, jako obiektywne, pochodzące od osób obcych

w stosunku do wnioskodawcy, nie nastawionych na konkretne rozstrzygnięcie w sprawie. Świadczenie pracowali razem z wnioskodawcą w niektórych spornych okresach, wobec czego mieli możliwość obserwacji jego pracy i opisali czynności, jakie wtedy wykonywał.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie natomiast z ust. 2 przytoczonego wyżej artykułu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem. Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest więc spełnienie przed dniem 1 stycznia 1999 roku przesłanki posiadania co najmniej 25-letniego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Natomiast zgodnie z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawało, że wnioskodawca w dniu (...) osiągnął wiek emerytalny, udowodnił 25 - letni okres ubezpieczenia oraz przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Okolicznością sporną było natomiast czy udowodnił, iż wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A w wymiarze co najmniej 15 lat i czy staż ten osiągnął przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Sąd uznał, że wnioskodawca nie udowodnił powyższej okoliczności.

Do końca grudnia 1998 roku K. W. był zatrudniony w kilku zakładach pracy, a mianowicie w (...) Spółce Akcyjnej w P., (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w B., (...) Sp. z o.o. w K.. Pracował także na podstawie umowy zawartej z Przedsiębiorstwem Państwowym (...) w K..

Pracą w warunkach szczególnych była wykonywana przez niego praca w całym okresie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w K., (...) Sp. z o.o. w B., (...) Sp. z o.o. w K..

Były to prace wskazane w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.8.43), dział IV poz. 38 jako prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych.

Okoliczność ta znajdowała w pełni potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w sprawie, z których wynikało, że wnioskodawca pracował wówczas jako wykładacz powłok antykorozyjnych, określanych też jako powłoki gumowe oraz monter izolacji termicznych. Potwierdzali to również świadkowie A. B., Z. K. i J. N. oraz sam wnioskodawca, którego zeznania korespondowały w tej części zarówno z zeznaniami świadków jak i z treścią dokumentów.

Zatrudnienie wnioskodawcy w tych zakładach pracy wynosiło:

- w (...) Sp. z o.o. w K. – 1 rok, 1 miesiąc i 6 dni,
- w (...)Sp. z o.o. w B. (do 31 grudnia 1998 roku) – 5 lat, 9 miesięcy i 3 dni
- w(...)Sp. z o.o. w K. – 1 rok, 4 miesiące, 1 dzień

Łączny okres zatrudnienia wnioskodawcy w tych zakładach pracy wynosił zatem: 8 lat, 2 miesiące i 10 dni.

Dla ustalenia pracy w warunkach szczególnych należało jeszcze uwzględnić okresy urlopów bezpłatnych wnioskodawcy, które miały miejsce:

- od 20 maja 1996 roku do 31 maja 1996 roku,
- od 01 lipca 1996 roku do 07 lipca 1996 roku,
- od 13 sierpnia 1996 roku do 21 września 1996 roku,
- od 12 maja 1997 roku do 03 czerwca 1997 roku.

Były to urlopy bezpłatne udzielone wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w(...)Sp. z o.o. W czasie tych urlopów wnioskodawca świadczył pracę w (...) Sp. z o.o. w K.. Okresy te należało więc odliczyć od okresu zatrudnienia w (...)Sp. z o.o.

Wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego także w okresach:

- 13. 08. 1991r – 14. 08. 1991r.,
- 29.09.1991 – 29.09.1991r.,
- 01.12.1991 – 15. 12. 1991r.,
- 01.02.1992 – 10.02.1992 r.,
- 23.04.1992 – 30.04.1992 r.,
- 01.08.1992 – 04.08.1992r.,
- 13.09.1992 – 15.09.1992 r.

Okresy te zostały wykazane w treści zaskarżonej decyzji i nie były kwestionowane przez wnioskodawcę. Wnioskodawca miał wówczas urlop bezpłatny w (...)i jednocześnie wtedy nigdzie nie świadczył pracy, wtedy miał też przerwy w zatrudnieniu w (...)Sp. z o.o. w K.. Wobec tego okresy te nie podlegały dodatkowemu odliczeniu od okresu pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych.

Okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosił zatem

- w (...) Sp. z o.o. w K. – 1 rok, 1 miesiąc i 6 dni,
- w(...)Sp. z o.o. w B. (do 31 grudnia 1998 roku) – 4 lata, 7 miesięcy, 27 dni,
- w (...)Sp. z o.o. w K. – 1 rok, 4 miesiące, 1 dzień.

Łączny okres jego pracy w warunkach szczególnych w wymienionych zakładach pracy stanowił więc 7 lat, 1 miesiąc, 4 dni.

Odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Spółce Akcyjnej w P. według Sądu pracą w warunkach szczególnych była praca na stanowiskach wykładowca urządzeń tworzywami sztucznymi.

Jak wynikało z dokumentów powołanych w stanie faktycznym uzasadnienia wnioskodawca wykonywał taką pracę w następujących okresach:

- od 15 sierpnia 1979 roku do 31 marca 1980 roku (7 miesięcy, 17 dni),
- od 24 września 1982 roku do 30 września 1983 roku (1 rok, 7 dni),
- od 13 sierpnia 1984 roku do 30 czerwca 1985 roku (10 miesięcy, 18 dni),
- od 13 kwietnia 1987 roku do 29 stycznia 1988 roku (9 miesięcy, 17 dni).

Wszystkie te okresy pracy były związane z pracą wnioskodawcy na tzw. kontraktach zagranicznych. Praca ta była przez niego świadczona w Niemczech.

Sąd zaznaczył, że w okresie od 13 kwietnia 1987 roku do 29 stycznia 1988 roku wnioskodawca świadczył pracę na podstawie umowy zawartej z Zakładami (...) w K..

Sąd wskazał, że urlopu bezpłatnego, udzielonego w związku ze skierowaniem do pracy za granicą, nie wlicza się do okresu pracy w warunkach szczególnych wykonywanej u macierzystego pracodawcy, uprawniającego do emerytury w obniżonym wieku na podstawie art. 184 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ponadto okres urlopu bezpłatnego pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy w wymiarze równym liczbie nieudzielonych w czasie zatrudnienia za granicą dni wolnych od pracy, przewidziany w § 10 ust. 4 rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicę w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (t.j. Dz. U. Nr 44, poz. 259), nie stanowi okresu składkowego przewidzianego w art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 09 października 2013 roku, I UK 108/13).

Praca wnioskodawcy na podstawie umowy zawartej z Zakładami (...) w K., była więc pracą w warunkach szczególnych w tym zakładzie pracy, a nie w (...).

Ponadto w przypadku przerwy wnioskodawcy w zatrudnieniu po zakończeniu pracy na kontrakcie zagranicznym a przed rozpoczęciem świadczenia pracy w macierzystym zakładzie pracy, przerwa ta według Sądu nie podlegała zaliczeniu do okresu pracy w warunkach szczególnych.

Prace w wyżej wymienionych okresach polegały na wykładaniu urządzeń gumą, tworzywami sztucznymi. Były to prace wskazane w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.8.43), dział IV poz. 38 jako prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych.

Łączny okres wykonywania przez wnioskodawcę tych prac wynosił 3 lata, 3 miesiące, 29 dni.

Jeżeli natomiast chodzi o okresy pracy wnioskodawcy jako ślusarza remontowego, to w większości przypadków nie podlegały one zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych.

Zaliczeniu nie podlegały mianowicie następujące okresy:

- od 05 sierpnia 1974 roku do 26 października 1975 roku,
- od 08 listopada 1977 roku do 14 sierpnia 1979 roku,

- od 30 kwietnia 1980 roku do 23 września 1982 roku,
- od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku,
- od 31 lipca 1985 roku do 12 kwietnia 1987 roku.

Według wnioskodawcy wykonywał wówczas prace przy spawaniu, jako pomocnik spawaczy. Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wnioskodawcy wynikało natomiast, że był wtedy zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego.

Wersja wnioskodawcy dotycząca wykonywania w powyższych okresach w (...) pracy pomocnika spawaczy nie znajdowała jednak potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w niniejszej sprawie.

Świadek A. B. wskazywał w swoich zeznaniach, że wnioskodawca w (...) robił rurociągi, zbiorniki, konstrukcje jako monter. Po skończeniu szkoły wnioskodawca montował w (...) jakieś części do rurociągów. Podawał też, że wnioskodawca wykonywał konstrukcje na wysokości, ale nie potrafił określić w jakich to było latach. Twierdził, że pracował jako ślusarz, ale bardziej jako monter. Następnie podawał, że wnioskodawca pracował przy spawaniu w W. po 1986 roku, sam nie spawał, ale pomagał spawaczom. Była to wtedy praca przy montażu zbiorników do składowania piwa, odbywająca się na wysokości.

Z zeznań tego świadka wynikało, że pracował razem z wnioskodawcą w (...) jedynie w W. w okresie po 1986 roku. Wprawdzie świadek ten był już wcześniej zatrudniony w tym zakładzie pracy, ale nie pracował wspólnie z wnioskodawcą w tym samym miejscu. Wspominał, że od wnioskodawcy wie o tym, iż także wcześniej pracował on w W.. Wiadomości te opierał jednak tylko na relacjach wnioskodawcy. Nie widział czy faktycznie i dokładnie w jakim wcześniejszym okresie wnioskodawca świadczył tam pracę, a w szczególności na czym dokładnie ta jego praca polegała, jakie dokładnie czynności wykonywał przez cały dzień pracy. To samo dotyczyło okresu pracy wnioskodawcy bezpośrednio po skończeniu szkoły. Świadek potrafił jedynie stwierdzić, że wnioskodawca wtedy montował jakieś części do rurociągów.

Zeznania świadka A. B. stanowiły więc dowód w sprawie tylko w zakresie pracy wykonywanej przez wnioskodawcę po 1986 roku. Na podstawie tego dowodu osobowego można było stwierdzić, że wtedy wnioskodawca wykonywał prace jako pomocnik spawacza oraz prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości.

Biorąc pod uwagę dokumenty dotyczące zatrudnienia wnioskodawcy, znajdujące się w jego aktach osobowych, należało uznać, iż był to okres od 29 marca 1988 roku do 12 sierpnia 1991 roku (od 13 sierpnia 1991 roku do końca zatrudnienia wnioskodawca korzystał w (...) z urlopu bezpłatnego). Wnioskodawca był wtedy zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego, a następnie montera. Cały ten okres wynosił 3 lata, 4 miesiące, 15 dni.

Od tego okresu należało jednak dodatkowo odliczyć okresy: 03.06.91r – 04.07.91r, 20.07.91r. – 12.08.91r. wynoszące łącznie 1 miesiąc i 26 dni. Wnioskodawca w tych okresach nie świadczył pracy w (...), gdyż były to okresy świadczenia pracy w (...) Sp. z o.o. w K..

Wobec tego okres pracy wnioskodawcy jako pomocnika spawacza oraz przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości w (...) wynosił 3 lata, 2 miesiące, 19 dni.

Praca ta stanowiła pracę w warunkach szczególnych określoną w wykazie A dziale XIV poz. 12 oraz dziale V poz. 5 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego odnośnie tego, że wykonywana przez wnioskodawcę praca pomocnika spawacza nie mogła zostać zakwalifikowana do pracy w warunkach szczególnych.

W orzecznictwie od wielu lat dominuje pogląd, że zawarte w dziale XIV, poz. 12 określenie „prace przy spawaniu” obejmuje nie tylko zatrudnienie na stanowisku spawacza, ale i prace wykonywane w przebiegu procesu spawania. W wyroku z dnia 2 sierpnia 2012 r. (II UK 16/12) Sąd Najwyższy uznał, że praca na stanowisku pomocnika spawacza jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dziale XIV pkt 12. załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że „na gruncie rozporządzenia z 7 lutego 1983r. zaliczenie stanowiska „pomocnik spawacza” do pracy w szczególnych warunkach jest w pełni uprawnione, gdy się zważy, że do okresów pracy w szczególnych warunkach zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (Dział XIV pkt 12) zaliczono „prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym”. Nie sposób podzielić odmiennej wykładni”. Za błędny uznał Sąd Najwyższy pogląd, że pomocnik spawacza uczestniczący w procesie spawania, poprzez to, że wykonuje także szereg czynności jedynie związanych ze spawaniem (w stanie faktycznym sprawy: czynności przygotowawcze, organizacyjne) nie pracuje w pełnym wymiarze czasu pracy „przy spawaniu”. Zdaniem Sądu Najwyższego użycie określenia „przy spawaniu” zamiast „spawacz” pozwala objąć nim także prace wykonywane w przebiegu spawania przez pracowników niebędących spawaczami. Ponadto Sąd Najwyższy zauważył, że stanowisko pomocnika spawacza było zaliczone do pierwszej kategorii zatrudnienia na podstawie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979r. W załączniku do tego rozporządzenia zawierającym wykaz prac zaliczonych do pierwszej kategorii zatrudnienia, w brzmieniu obowiązującym do 30 grudnia 1981r., zaliczono do tej kategorii w Dziale XI poz. 26 prace spawaczy i pomocników spawaczy. Skoro praca ta była zaliczona do pracy w pierwszej kategorii zatrudnienia, to pozwala to na zaliczenie ją do pracy w warunkach szczególnych na podstawie rozporządzenia z 1983r. Uzupełniająco dodać należy, że także na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz. U. z dnia 18 września 1956 r.), poprzedzającego bezpośrednio rozporządzenie z 4 maja 1979r., praca pomocnika spawacza zaliczona była do pierwszej kategorii zatrudnienia. W załączniku do rozporządzenia w dziale I „Stanowiska w zakładach przemysłowych różnych działów produkcji” pod poz. 16 wymieniono także pomocników spawaczy. Sąd Okręgowy podzielił powyższy pogląd stojąc na stanowisku, że do czynności związanych ze spawaniem należą prace jakie ubezpieczony wykonywał w ramach obowiązującego go czasu pracy, gdyż czynności te były objęte procesem spawania. Pracę swą ubezpieczony wykonywał przy spawaczu i bez jego pracy, tj. ułożeniu elementów, przygotowaniu ich dla spawacza, przytrzymaniu elementów przy spawaniu, proces spawania nie mógłby się odbyć i finalny efekt spawania nie mógłby być osiągnięty.

Sąd zaznaczył, że należy odróżnić prace związane z pomocą spawaczowi przy spawaniu od prac, które są wykonywane w pobliżu stanowiska spawania, ale na innym stanowisku. Wnioskodawca pracował w spornym okresie na stanowisku pomocnika spawacza i wykonywał prace objęte procesem spawania, czyli „prace przy spawaniu”. Nie wykonywał natomiast prac na stanowisku będącym w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych.

W ocenie Sądu wyłącznie ten okres pracy wnioskodawcy (od 29 marca 1988 roku), innej niż wykładanie urządzeń tworzywami sztucznymi, mógł być zaliczony do pracy w warunkach szczególnych.

Jak już wskazano, wnioskodawca w żaden sposób nie udowodnił że praca w pozostałych okresach w których zajmował stanowisko ślusarza remontowego także była pracą w warunkach szczególnych. Świadek A. B. nie pracował wtedy razem z wnioskodawcą. Wprawdzie mówił w swoich zeznaniach o pracy z wnioskodawcą w okresie po 1986 roku, ale nie mogło to mieć miejsca przed 12 kwietniem 1987 roku. Od 13 kwietnia 1987 roku wnioskodawca pracował bowiem w Niemczech jako wykładacz gumą. Świadek A. B. nic nie wspominał ponadto o tym by wnioskodawca miał w ich wspólnej pracy w W. jakąś przerwę.

Wobec braku dowodów, Sąd uznał więc zeznania wnioskodawcy, dotyczące pozostałego okresu jego pracy na stanowisku ślusarza remontowego jako pracy wykonywanej przy spawaczach i montażu konstrukcji metalowych na wysokości, za niewiarygodne. Z niczego nie wynikało, że wnioskodawca taką właśnie wtedy pracę wykonywał jako ślusarz remontowy. W szczególności świadek A. B., który wyraźnie wskazywał, że wnioskodawca po skończeniu szkoły zajmował się montażem jakichś części do rurociągów, nie potwierdzał, że była to praca wykonywana przy spawaczach.

Pozostali świadkowie Z. K. i J. N. pracowali z wnioskodawcą wyłącznie przy wykładaniu urządzeń tworzywami sztucznymi (gumą). Nie posiadali żadnej wiedzy na temat innej pracy wykonywanej przez wnioskodawcę.

Prace ślusarza remontowego nie należą do prac w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

W związku z tym nie można było również zaliczyć okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej przez wnioskodawcę do pracy w warunkach szczególnych.

Zarówno przed jak i po jej zakończeniu wnioskodawca pracował bowiem na stanowisku ślusarza remontowego.

Podsumowując, Sąd Okręgowy uznał, że łączny wykazany przez wnioskodawcę okres pracy w warunkach szczególnych wynosił do 31 grudnia 1998 roku 13 lat, 7 miesięcy i 22 dni i składały się na niego:

- prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych: w (...) Sp. z o.o. w K., w (...)Sp. z o.o. w B., w (...)Sp. z o.o. w K. - 7 lat, 1 miesiąc, 4 dni

- prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych w (...) S.A. w P. - 2 lata, 6 miesięcy, 12 dni,

- prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych w Zakładach (...) w K. – 9 miesięcy, 17 dni,

- prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości oraz przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym w (...) S.A. w P. - 3 lata, 2 miesiące, 19 dni.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że wnioskodawca nie wykazał posiadania na dzień 01 stycznia 1999 roku co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Posiadał bowiem co najwyżej taki okres wynoszący 13 lat, 7 miesięcy i 22 dni.

Z uwagi na nie udowodnienie co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku wniósł w imieniu wnioskodawcy jego pełnomocnik zaskarżając wyrok w całości.

Wyrokowi zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia to jest;

- art. 233 k.p.c. poprzez oceną materiału dowodowego zebranego w sprawie w sposób dowolny i nieszczechstronny oraz wyprowadzenie z niego błędnych wniosków, a mianowicie że okres pracy w warunkach szczególnych K. W.;

- w(...) sp. z o. o. wynosi 4 lata 7 miesięcy i 27 dni podczas gdy faktycznie wynosi on 5 lat 6 miesięcy i 14 dni;

-w (...) Sp. z o.o. w W. wynosi 1 rok 4 miesiące i 1 dzień podczas gdy okres ten wynosi 1 rok 8 miesięcy i 1 dzień;

- w (...) Spółka Akcyjna w P. wynosi 3 lata 2 miesiące i 19 dni , a tym samym nie zaliczenie do tego okresu od 5 sierpnia 1974 roku do 26 października 1975 roku, od 8 listopada 1977 roku do 14 sierpnia 1979 roku, od 30 kwietnia 1980 roku do 23 września 1982r., od 24 sierpnia do 23września 1982r, od 15 października 1983r. do 12 sierpnia 1984r. i od lipca 1985 do 28 marca 1988r. na stanowisku pomocnika spawacza i monter konstrukcji metalowych na wysokości oraz przy pracach antykorozyjnych i termoizolacyjnych urządzeń i instalacji technologicznych, przy czym nie dano w

tym przypadku wiary zeznaniom świadka A. B. oraz zeznaniom wnioskodawcy oraz pominięto zapisy w świadectwach wykonywania prac w szczególnych warunkach.

- - naruszenie przepisów prawa materialnego art. 184 ust 1 i art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (tekst jedn. Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) poprzez przyjęcie, że nie posiada co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych warunkach.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł w zmianę wyroku i przyznanie prawa do emerytury, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w sposób skutkujący uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Sąd ten bowiem nie dokonał ustaleń koniecznych dla rozstrzygnięcia sprawy a wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego.

Sąd Okręgowy wskazał, że łączny okres pracy w warunkach szczególnych wynosił do 31 grudnia 1998 roku 13 lat, 7 miesięcy i 22 dni i składały się na niego:

- prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych: w (...) Sp. z o.o. w K., w (...) Sp. z o.o. w B., w(...)Sp. z o.o. w K. - 7 lat, 1 miesiąc, 4 dni;

- prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych w (...) S.A. w P. - 2 lata, 6 miesięcy, 12 dni;

- prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych w Zakładach (...) w K. - 9 miesięcy, 17 dni;

- prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości oraz przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym w (...) S.A. w P. - 3 lata, 2 miesiące, 19 dni.

Powyższe wyliczenie pozostaje w sprzeczności z ustaleniami sądu dotyczącymi zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Sp. z o.o. w K., w(...)Sp. z o.o. w B., w(...)Sp. z o.o. w K..

Zdaniem Sądu Okręgowego zatrudnienie wnioskodawcy w tych zakładach pracy wynosiło:

- w (...) Sp. z o.o. w K. - 1 rok, 1 miesiąc i 6 dni,- w (...)Sp. z o.o. w B. (do 31 grudnia 1998 roku) - 5 lat, 9 miesięcy i 3 dni - w(...)Sp. z o.o. w K. - 1 rok, 4 miesiące, 1 dzień, a łączny okres zatrudnienia wnioskodawcy w tych zakładach pracy wynosił 8 lat, 2 miesiące i 10 dni.

Jak wynika z dokumentów akt osobowych wnioskodawcy - (koperta k. 74), wnioskodawca był zatrudniony w (...)Sp. z o.o. w B. od 29 marca 1993 roku, pozostawał w zatrudnieniu do 31 grudnia 1998 roku. Zgodzić się należy zatem ze skarżącym, że wskazany okres zatrudnienia nie koresponduje z ustaleniami Sądu co do łącznego wymiaru pracy. Sytuacji nie zmienia również odliczenie okresów urlopów bezpłatnych - 20.05.1996 - 31.05.1996, - 01.07.1996 - 07.07.1996, - 13.08.1996 - 21.09. 1996 - 12. 05.1997 - 03.06.1997.

Wyjaśnienie tych wątpliwości i dokonywanie ewentualnej korekty przez Sąd Apelacyjny jest bezprzedmiotowe, bowiem nawet podzielenie podglądu skarżącego, co do wskazanego w apelacji wymiaru zatrudnienia w(...) sp. z o. o. i (...)Sp. z o.o. w W. łącznie z okresem uznanym przez Sąd nie powodują osiągnięcia wymaganego 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Co więcej ustalenia poczynione przez Sąd I instancji nie pozwalają na jednoznaczne stwierdzenia wykonywania przez wnioskodawcę pracy przez cały okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w B. w warunkach

szczególnych . Za powyższy okres wnioskodawca nie przedstawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych , co w sytuacji gdy zakład ten w dalszym ciągu istnieje, nie pozostaje bez wpływu na ocenę jego pracy w tym zakładzie

Mieć należy na względzie, że w okresie tego zatrudnienia wnioskodawca wykonywał pracę na terenie różnych jednostek (od 04 lipca 1993 roku do 24 sierpnia 1993 roku pracę w Holandii, w okresie od 22 lutego 1998 roku do 31 lipca 1998 roku w Turcji , gdzie zajmował dodatkowo stanowisko mistrza. W tej sytuacji oparcie ustaleń jedynie na lakonicznych zeznaniach świadków, uznać należy za niewystarczające. Wyjaśnienia wymaga również nieścisłość związana z ustaleniem przez Sąd Okręgowy okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych w (...) sp. z o.o. po odliczeniu przerw w zatrudnieniu i urlopów bezpłatnych.

Odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy w (...) wskazać należy, że Sąd Okręgowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienie od 29 marca 1988 do 2 czerwca 1991 i od 5 do 19 lipca 1991 . Jak wynika z treści uzasadnienia okres zatrudnienia od 3 czerwca do 4 lipca 1991 i od 20 lipca do 12 sierpnia 1991 zaliczony został do okresu zatrudnienia w(...)sp. z oo w K..

W świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych wystawionego przez (...) wskazane są okresy zatrudnienia od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku, od 29 marca 1988 roku do 12 sierpnia 1991 roku jako prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości na stanowisku montera - świadectwo wykonania prac w szczególnych warunkach k. 27 akt organu rentowego.

Okres od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku nie został przez Sąd zaliczony. Przyznać należy w tym zakresie rację skarżącemu co do niekonsekwencji Sądu. Zaliczając bowiem okres od 29 marca 1988 sąd oparł się na zeznaniach wnioskodawcy i świadka A. B.. Świadek ten podawał , że wnioskodawca wykonywał konstrukcje na wysokości, wskazywał na pracę wnioskodawcy przy spawaniu w W. - prace przy montażu zbiorników do składowania piwa, odbywającą się na wysokości.

Istotnie świadek ten podał, że pracował razem z wnioskodawcą w (...)w W. w okresie po 1986 roku, jednakże był już wcześniej zatrudniony w tym zakładzie pracy. Zeznawał na okoliczność warunków pracy przy montowaniu zbiorników na wysokości i pracy przy spawaniu.

Wyjaśnienia wymaga więc czy niezaliczony przez Sąd okres od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku opisany w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych wystawionego przez (...) jako prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości na stanowisku dotyczy okresu o którym wspominał w zeznaniach świadek A. B.. Z zeznań tego świadka wynikało, że pracował z wnioskodawcą w W. po roku 1996 jednakże podawał również i to, że wie od wnioskodawcy , o wcześniejszym okresie jego pracy w W. . Ta okoliczność w połączeniu z zeznaniami wnioskodawcy dotyczącymi spornego, niezaliczonego okresu i wystawionym przez pracodawcę świadectwem pracy w warunkach szczególnych wskazuje, że jednoznaczne zanegowanie tego okresu jako pracy w warunkach szczególnych nie było prawidłowe. Jak wyżej wskazano w świadectwie jest również wskazany okres od 29 marca 1988 do 12 sierpnia 1991 który został przez Sąd zaliczony w przeważającej większości jako prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Wyjaśnienie charakteru pracy wnioskodawcy w okresie od 15 października 1983 roku do 12 sierpnia 1984 roku może mieć w sprawie istotne znaczenie.

Podzielając poglądy, odwołujące się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych), wskazać należy, że zaliczenie danego okresu pracy do uprawnień emerytalnych wymaga precyzyjnych, jednoznacznych i pewnych ustaleń znajdujących oparcie w całokształcie dowodów sprawy. Powoduje to, że nie jest na obecnym etapie nie jest możliwa jednoznaczna ocena czy wnioskodawca legitymuje się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Okręgowy, z zachowaniem inicjatywy dowodowej stron, szczegółowo ustali istotne dla sprawy okoliczności, w tym zakres zadań wnioskodawcy oraz faktycznie wykonywane czynności w spornych

okresach z uwzględnieniem specyfiki i działalności poszczególnych zakładów pracy. Następnie, po ocenie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wyda stosowne rozstrzygnięcie w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.